

Шануєм, пам'ятаєм, любим!

[Марина Шемет, студентка групи АП-17а]

#16-17 от 24.06.2010

Були колись в країні нашій
Часи сумні, тривожні, тяжкі.
Все навкруги в огні палало,
Ніщо людей не милувало.
Багато лиха принесла з собою
Війна, що випала на долю
Невинному простому люду,
І прирекла його на муку.
Розпочались бої криваві,
До цього часу ще не знані.
Небачена жорстокість панувала
Там, де агресора нога ступала.
Від вибухів земля здіймалась,
Та оборона міст не припинялась.
Була це визвольна війна –
Питання смерті чи життя.
Великий героїзм військових
Не дав безперешкодно та раптово
Загарбати країну нашу
Фашистам – силам вражим.
Хоч як там тяжко не бувало,
Але так просто не здавались
Бійці за волю, за свободу –
Захисники радянського народу.
Зухвальства окупантів не стерпіли,
«Новий порядок» не схвалили.
Йшли до кінця, до Перемоги
Через тернисті, кручені дороги.
65 років промайнуло
З часів війни. Та не забула
Своїх героїв Україна,
Тих, хто воював за нас невпинно.
Голови схиляєм перед вами –
Живими і загиблими бійцями!
Шануєм, пам'ятаєм, любим
За мир, здобутий людям!